

Ventilation i de Bygninger, som opvarmes med Varmeapparat. I Forbindelse hermed skal jeg henlede den ærede Ministres Opmærksomhed paa, at der i Løbet af det sidste Aar af det fgl. Videnstavernes Selskab i Kjøbenhavn er udsat en Belønning for den bedste Besvarelse af Spørgsmaalet om Ventilation i Boliger, og at der er indkommet en Afhandling derom, som Selskabet har bedømt særdeles gunstigt og fundet værdig til at belønnes, og som er udkommen i Trykken netop i disse Dage. Denne Afhandling har jeg læst igjennem, og den forekommer mig at indeholde ganske særdeles heldige Anviisninger til, hvorledes man kan tilvejebringe en heldig Ventilation netop i saadanne Bygninger, som Tælen her er om, nemlig gjennem Dvne, som anbringes paa en vis bestemt Maade. Jeg skal tillade mig at henstille til den ærede Minister, om det ikke vilde være heldigt, inden man endelig besluttede sig til, hvilken Opvarmingsmaade der skulde finde Sted i Soro Academi, at tage under nøie Overveelse, om man ikke gjennem Indførelse af Dvne, der tillige havde ventilerende Egenstaber, kunde tilvejebringe Varme paa en bedre, bequemere og i og for sig langt hensigtsmæssigere Maade, saaledes at tillige en tilstrækkelig Ventilation af Skolestuerne blev opnaaet. Jeg tror derfor i Henhold til disse Betragtninger at kunne udtale, at det i det Hele taget vil være hensigtsmæssigt at opsætte Spørgsmaalet til næste Aar. Jeg tør sige, at med Hensyn til Kirken er det almindelig anerkjendt, at der bør indlægges et Varmeapparat i den, og at de der-til fornødne Midler ogsaa ganske sikkert ville blive indstillede til Vedtagelse. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 24, som der har været endeel Strid om, skal jeg tillade mig at yttre, at det forekommer mig, at denne Sag om Folkehøjskolerne staaer i et noget andet Forhold til dette Thing end saa godt som alle de andre Bevillingsager, vi have havt for. Det er en Sag, som dette Thing fra Begyndelsen af har, om jeg saa maa sige, taget i sin Haand, idet de forskjellige verlende Ministre for Undervisningsvæsenet ikke have havt Tilbøielighed til at gaae ind paa at lede Thinget i disse Sager. Deraf kommer det, at,

naar der stilles Forslag i denne Henseende af enkelte Medlemmer, disse Forslag da let have den Skæbne, at de ikke i den Grad komme under Paavirkning af Ministeriet, som de fleste andre Sager. Jeg vilde derfor anføre dette som en Grund, hvorfor det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa den ærede Minister har stillet sig til Sagen, i dette Spørgsmaal maa faae en noget mindre Betydning for os end i de fleste andre lignende Spørgsmaal. Det af den ærede Minister Anførte, at han ikke er saa nøie bekjendt med de enkelte Højskoler, kan efter min Anskuelse her ikke have nogen afgjørende Betydning, thi dette er jo heller ikke nødvendigt. Naar der er Tale om at udrede Noget af den Conto, hvorpaa der er bevilget 14,000 Rd. til Understøttelse, maa den ærede Minister derved blive bekjendt med de vedkommende Skoler, thi ellers kan han ikke fordele denne Sum rigtigt; men det Forslag, her foreligger, gaaer jo ikke ud derpaa, men paa at give Hjælp til saadanne Elever, som ville søge en Højskole, uden at vedkommende Bestyrelse behøver at blande sig i, hvilken Højskole det skulde være. Der behøves altsaa ikke for vedkommende Bestyrelse nogensomhelst Kundskab til, hvorledes de Højskoler, der er Tale om, ere, men Tanken har netop været den, at det skulde overlades til de Enkelte, dem, der søge denne Hjælp, at skaffe sig nøie Underretning om, hvorledes de enkelte Skoler ere beskafne, og saa selv at vælge, hvilken de ville. Med Hensyn til enkelte Bemærkninger, der ere gjorte, skal jeg tillade mig at yttre, at det ikke kan siges at være mod vor Sædvane at bevilge Understøttelse til unge Mennesker, der ere fattige; det gjør man saaledes ved Statskolerne, og man vil altsaa ogsaa kunne gjøre det her, hvor der er Tale om en høiere Undervisning, som ikke falder ind under det almindelige Almueskolevæsen; det vil ikke i sig selv være modsigende. Jeg skal dernæst ogsaa tillade mig at bemærke, at der her ikke er Tale om Dreng, men om unge Mennesker. Naar der er sagt af en æret Tale (K. Pedersen), at disse Folk af Almuen aldeles Intet havde til selv at hjælpe sig igjennem med, saa tror jeg ogsaa, at dertil maa gjøres den Bemærkning, at det dog ikke